

KOROŠKI SLOVENEK

Naroča se pod naslovom
"KOROŠKI SLOVENEK"
 Klagenfurt, Viktringer-Ring 26.
 Rokopisi se naj pošljajo na naslov:
Pol. in gosp. društvo
 Klagenfurt, Viktringer-Ring 26.

List za politiko, gospodarstvo in prosveto

Izhaja vsako sredo.

Stane četrtno: 1 šiling.
 celoletno: 4 šilinge.

Za Jugoslavijo
 četrtno: Din. 25 —
 celoletno: Din. 100 —

Pozamezna številka 10 grošev.

Leto VIII.

Dunaj, 26. decembra 1928.

Št. 52.

Srečno novo leto

želi osem cenj. naročnikom in prijateljem lista

uredništvo in upravništvo

Mir ljudem na zemlji!

Tako so peli angeli ob rojstvu našega Zvečarja, tako bi najraje zapeli tudi mi — a ne moremo. Sebični svet noče poznati ljubezni do bližnjega, pozna le ljubezen do sebe in zato ni miru ne med svetom in ne v domači deželi.

Svetovna vojna naj bi bila zadnja vojna, tako so nam govorili; leto 1919 naj bo začetek večnega miru, Zveza narodov naj nam zagotavlja ta večni mir. Zveza narodov res pridno zboruje, okoli 120 zasedanj je že imela, 111 sklepov je naredila in dvakrat toliko slavnostnih poedin. Razni visoki zastopniki držav so govorili nadvse lepe besede o miru, o razorožitvi, o bratski ljubezni itd. Toda ravno iste države, ki toliko lepega znaajo povedati o miru, se najhuje oborožujejo, tako da mirno lahko rečemo, da je svet danes veliko bolj oborožen, kakor l. 1914. Samo 7 evropskih držav brez Angleške, Rusije in Nemčije ima stalno 1,750 tisoč vojakov, to je v slučaju vojne nad 16 milijonov. Nemčija in Avstrija, ki imata v mirovni pogodbi natančno predpisano število vojaštva, pa zbirata svojo moško mladino v neštivilnih športnih društvih, da jo delata „wehrhaft“. Vse to nam ne obeta dobrih izgledeov za bodočnost. Mir, ki si ga svet tako želi, noče in noče biti zagotovljen. Vsaka država gleda le na se, neoziraje se na bližnje. Bog nas pa uči, da mora ljubezen do bližnjega biti tako velika, kakor ljubezen do samega sebe. Države nočejo poznati Boga nad seboj, zato nemir, zato strah pred novimi vojnami in zato tako hudo oboroževanje.

Kakor med svetom, tako tudi pri nas v deželi ni miru, ker tudi tu vlada mesto ljubezni do bližnjega gola sebičnost. Zastopniki nemškega naroda v deželi so si postavili za cilj, da smejo na Koroškem bivati sami Nemci, kar ni nemško, da se mora iztrebiti. Zato so nas našli l. 1880 nad 40% vsega prebivalstva, leta 1910 33% in leta 1923 le še 18%. Oblast, šola in številna nemška društva tekmujejo med seboj, kdo bo več storil, da nas čim prej iztrebijo. Če gledamo ves ta trud združen z ogromno močjo in primerjamo sebe in svoje moči proti njihovim, bi se nas začela lotevati malodušnost, in morda je ta ali oni že mislil: vrzimo puško v koruzo in udajmo se v usodo.

In zakaj ne storimo tega? Zakaj se upamo bojevati proti tako mogočnemu nasprotniku? Zato ker imamo mogočne zaveznike in smo po vojni dobili še novih.

Največji naš zaveznik je značaj našega poštenega ljudstva. Četudi nas že potujčujejo desetletja, četudi nam jemljejo narodno zavest, vendar se držimo starih običajev, govorimo svoj stari in častitljivi materni jezik in se ne zmenimo, koliko nas naštejejo. Usiljujejo nam nemščino v uradih, v šoli in tudi že v cerkvi v marsikaterem kraju, a v naših hišah vlada stara šega, stari jezik, ki ga nam pomaga spoštovati naš drugi zaveznik, naša vera.

Naše ljudstvo je po večini še globoko verno vsaj tam, kjer še nacionalno zaslepljena kratkovidnost ni pregnala našega materinega jezika iz cerkve. Dokler naše ljudstvo živi po veri, bo živelo tudi po četrti božji zapovedi, ki uči spoštovati jezik očeta in matere. Dokler naše ljudstvo živi po veri, se ne bo balo tudi trpljenja, bo rado marsikaj pretrpelo, samo da ostane zvesto vsemu, kar ima od očet in mater. Dokler naše ljudstvo živi po veri, si bo ohranilo čut za pravico.

Pravica je tretji naš zaveznik. Vera in celi izobraženi svet nam potrjuje, da je boj za obstanek svojega ljudstva, dokler se poslužuje splošno dovoljenih pripomočkov, svet boj, Bogu dopadljiv boj, pravičen boj. Boj za obstanek ljudstva je boj za njegov jezik, za njegov značaj. Vsak narod, ki hoče sosednemu narodu

vzeti njegove najdražje svetinje, dela krivico, ki se prej ali slej maščuje nad istim narodom, ki krivico dela. Ali ni zato ravno razpad stare Avstrije živ dokaz? Nemci in Ogrji so si razdelili veliko Avstrijo na dva dela. V enem naj vladajo Nemci nad Slovani, v drugem pa Ogrji. In kaj je zato ostalo od velike države? Komaj deseti del, gorati del z veliko dunajsko bučo. Trezni Nemci sedaj sami priznavajo, da je razpad stare države kazen za krivice raznarodovanja.

Že prepričanje samo, da stoji v boju za naš obstoj in napredek pravica na naši strani, nam daje toliko moči, da nam udaja tudi tedaj ne pride na misel, kadar bi še enkrat zgubili toliko izobraženstva, kakor smo ga zgubili v divji gonji po plebiscitu. Zdrav, pošten, veren, trpljenja navajen narod si vzgoji vedno nove moči, ki nadaljujejo, kar so predniki pričeli. Kako globoko so pahnili mogočni Angleži majhni irski narod, vzeli so mu celo že jezik in zemljo, a zavest, da je pravica na strani irskega naroda, je temu dajala vedno nov pogum, dotlej da je pravica premagala celo tako mogočne Angleže. Zato tudi mi ponosno dvigamo svoje glave in smo prepričani, da si priborimo svoje pravice, ker se z nami bojuje pravica.

Po vojni smo dobili še novega zaveznika, ki podpira hoté ali nehoté naš boj, to so evropske manjšine, ki štejejo okoli 40 milijonov ljudi, torej za celo veliko državo. Vse te manjšine bojujejo enak boj kakor mi, zato nismo več osamljeni. Posebno številne nemške manjšine, ki tudi hočejo živeti in napredovati, vedno bolj uvidevajo, da morajo najprej Nemci postati pravični proti slovanskim manjšinam (proti Slovencem, Poljakom, lužičkim Srbom itd.) in potem šele morejo zahtevati od slovanskih držav pravice za svoje nemške manjšine. Zato so tudi Nemci v Jugoslaviji bili tisti, ki so zahtevali kulturno avtonomijo za nas, da bi jo potem lažje dobili za se. Tudi vsi manjšinski kongresi v Ženevi pričajo, kako važnost polagajo Nemci na rešitev manjšinskega vprašanja pri nas. Na zadnjem kongresu se je cel dan določil samo za nas. Vsled tega smo prepričani, da bo skrb nemškega naroda za svoje lastne brate v tujih državah prej ali slej pre-

PODLISTEK

Kako je z zdravjem naših šolskih otrok?

Pred meseci so na to vprašanje odgovorili zdravniki, ki se jim je poverilo nadziranje ljudskih šol v zdravstvenem oziru. Odgovor je bil tužen, ker so zdravniki dognali, da je velika večina otrok zlasti na deželi zelo slabega zdravja.

Ravnokar objavlja dr. Richter kot vrhovni deželni šolski zdravnik drugo poročilo. Dr. Richter sodi, da morebiti nikjer zdravniško nadzorovan je otrok ni tako potrebno kakor na Koroškem: ker tu bi bilo treba napraviti poseben pregled vselhiš, ki so okužene s spolnimi boleznimi, z jetiko in vsled pijančevanja s padavico. Mala Koroška šteje 20.000 slaboumnih bebcev, ki jih brezdelje ne more opravičiti. Poročila prinaša pisno nekega zdravnika, ki se je hotel zavzeti za ljudsko šolo svojega okraja: „Nadučitelj te vse ušive šole nima nobenega smisla za delo šolskega zdravnika. Izjavil je zdravniku, da ne ume, zakaj je vse? Otroci, ki so lani imeli kilo, jo baje imajo še letos, ki so imeli slabe zobe, jih imajo še, in bledična dekleta so blede še naprej. Starši nimajo denarja za zdravniško oskrbovanje svojih otrok, naj se vse vkup opusti

in denar da siromašnim otrokom.“ A ravno v ti šoli je veliko bledih otrok, veliko slabotnih in skoro vsi otroci so bili polni uši, učitelji pa se niso upali starašem kaj reči, ker so se bali zamere.

Na to pravi deželni šolski vrhovni zdravnik, da se bo potom deželnega šolskega nadzornika poskrbelo, da se pride v dogovor z nadučiteljem, ki ima v šoli največ ušvih otrok.

Drugi zdravnik se pritožuje, da se ne doseže nič, ker se ljudi ne more siliti, da bi izvajali, kar je zdravnik zaukazal. Napravila se je postava, a šolski svet izvajanje lahko odklanja, če svoje groše rajši utika v alkohol kakor v idejalno reč: v otroško oskrbovanje. Dobro bi bilo, da bi zdravnik ljudi, stranke in okrajni šolski svet, še le prosil, da puste postavo izvesti! „Pisal sem,“ pravi dotični zdravnik, „občinam in šolskim svetom obširne razprave, dajal jim natančna navodila, rotil in prosil sem jih, da puste postavo izvesti, a vsi moji dopisi so šli v koš. Poznam svoj okoliš, ljudje me ne umejo! Vsaj je enako polovičarska n. pr. tudi postava o stavljanju osepnic. Ljudje delajo kar jim drago, tu je treba jih prisiliti in tako vzgojiti.“

Deželni šolski zdravnik sodi, da se bo iz izkušenj šolskih zdravnikov pologoma dal napraviti primen postavni zdravstven ired za šole na Koroškem.

Neki zdravnik daje svoj zaslužek pri šoli si-

romašnim šolam, da se otrokom kupi najpotrebnejše.

Zdravnik dr. Ebner v Kirhbahu (Ziljska) poroča: „50% otrok je rahitičnih in 25% slabo rejenih in slabokrvnih, ko starši doma ne umejo, kako naj se za otroka poskrbi. Da ljudje zadobe zaupanja, sem začel otrokom brezplačno popravljati zobe.“

Dr. Schwarz v Trgu poroča, da je preiskal 369 otrok iz ljudske in 240 iz meščanske šole. Obeka otrok je siromašna, malo je volnatega, toplega blaga, čevlji slabi, vse strgano in skrpano. Otroci vsi v nesnagi, dekleta polna gnid. Vsled siromaštva so otroci slabo vzrasli, bledični so, zleze imajo otekle, tako da se mora reči: tod je degeneracija splošna. Glavni razlogi so temu: revščina delavca, stanovanjske razmere, pijančevanje in tuberkuloza. Nujno bi potrebovali šolsko sestro (uradnico, ki bi nadzirala in oskrbovala bolehe otroke). Treba bo, boriti se zoper jetiko; da se jo konstatira, to še ne pomaga nič. Treba nadzorovati tisanovanja, treba impregnirati pode z oljem, treba beliti stene in zaznamovati po jetiki okužena stanovanja. Danes so vsi otroci in vsi učitelji v nevarnosti, da jetiko nalezejo. Ko so vsi otroci prisiljeni hoditi v šolo, se mora poskrbeti, da se odločijo jetični. Proti pijančevanju se bori dvoje društev, nemško in socialdemokraško, a treba bi bilo trajno skrbeti za toroke pijancev. To bi bila naloga šolske

magala odpor koroških Nemcev proti pravični rešitvi našega vprašanja.

Vsi ti mogočni zavezniki so nam dajali dosedaj moč, da smo bojevali neenaki boj, o katerem ste samo v gotovih presledkih zvedeli. Tudi v ravno minulem letu so nam ti zavezniki bili najboljša opora pri vseh številnih razpravah, v katerih se je šlo za isto, kar Nemci v Jugoslaviji za se zahtevajo. Kakor poroča „Kärntner Tagblatt“ v štey. 292. od 22. dec. 1928, zahtevajo Nemci, da se pouk v šoli vrši v materinem jeziku in državni jezik naj se poučuje 6 ur na teden. Za ravno to se bojujemo tudi mi, da bomo kulturno in gospodarsko mogli napredovati, hočemo v naših šolah doseči, da otroci znajo oba jezika popolnoma, materni jezik in nemški državni jezik.

Tudi v novem letu naj nas podpirajo ti zavezniki! Zato Slovenci, ostanimo zdravo in pošteno ljudstvo, spoštujmo, kar smo podedovali od svojih staršev, učimo se spoštovati vse to tudi tiste naše brate in sestre, ki so se po krivih naukih dali premotiti, da se sramujejo jezika svojih staršev; ostanimo verno ljudstvo, ki ve, da je nad nami pravični Bog, ki bo po preskušnjah trpljenja tem prej nam dal pravico, čim bolj mu ostanemo zvesti, da bo zavladal med nami mir, v katerem bomo tudi mi imeli vse to, kar si naši sosede, nemški sodeželani, kot dobro privoščijo. Boj za ta mir je vreden, da združujemo vse svoje moči po vseh naših dolinah. Čim bolj bomo združevali vse svoje moči, čim bolj bo storil vsak svojo narodno dolžnost, tem prej bomo dosegli, da bo mir na naši zemlji.

POLITIČNI PREGLED

Avstrija. Stranke so sklenile, da se glavna razprava v stanovanjskem odboru konča in izvoli pododbor, ki naj bi dosegel v vseh tozačevnih točkah sporazum. Pododbor mora biti z delom gotov do konca februarja. Soc. dem. stoje na stališču, da naj ima zadnjo besedo v tem vprašanju ljudstvo. — Glede prometa med Celovcem in Labudsko dolino je izjavil zvezni kancler, da je še v veljavi protokol od 9. maja 1921. Potniki na progi, ki vozi po jugoslov. ozemlju, ne smejo zapustiti vlaka, ne potrebujejo pa potnega lista ne vizuma, temveč samo tranzitni list kake občine ali politične oblasti. Da bi se ukinili tranzitni listi, vlada doslej ni mogla doseči. — Finančni odbor je predlagal proračunske dvanajstine do 31. januarja 1929. — Zakon o delitvi davkov ne bo mogoče spremeniti, ker so soc. dem. proti temu, da bi se Dunaju kaj odvzeli. Zato pa se zviša davek na pivo od 6 na 9,80 S za hektoliter. To povišanje prinese 7 milijonov S, ki se razdeli na dežele. Vsled tega in še nekaterih drugih sprememb davčnih predpisov dobi Koroška na leto 1.690.000 S več in še za letošnje leto 435.000 S nazaj, skupaj 2,1 milijona S. Tako bo primanjkljaj v rednem deželnem proračunu skoroda izginil.

Pospeševanje gradnje novih stanovanjskih hiš. Vlada je predložila svoj načrt, po katerem naj bi se pospeševala gradnja stanovanj. Ena pot bi bila, da se da zasebnikom na razpolago zemlja in se ustvari vsi predpogoji za hitro dovršitev in lahek dostop k zgradbi. Drugi način pospeševanja je jamstvo in denarna pomoč.

sestre. Za stanovanja bi morali dežela in občina boljše skrbeti, poskrbeti za potrebno obleko in hrano pa je dolžnost občine.

Dobro je, da začenjajo zdravniki opazovati šolske otroke: koliko manj bi bilo bolnikov po javnih bolnicah, koliko manj stroškov za oskrbo, ko bi se pravočasno pomagalo in pogledalo. Ko so lani prišli v Celovec socialistični otroci iz Dunaja, smo mogli opaziti, kako so dobro rejeni in dobro oblečeni v primeri z našimi delavskimi in kmečskimi otroci. Zato se mora zopet zahtevati, da se zanprej naj davki delijo enakomerno, naj se vele mestu nepusti izplačevati neprimeroma velik del pri delitvi skupnih davkov. Treba bo dognati, da so na deželi najsibše oblečeni in rejeni kmečki otroci. Gospodarski položaj kmeta nikoli ni bil tako slab kakor dandanašnji. Finančni veščaki sicer pravijo, da davek ni višji kakor pred vojno, kar zanikujemo z ozirom na davek, ki se pobira od blagovnega prometa; z ozirom na dejstvo, da mestne hiše ne plačujejo nič več vsled Mieterschutza, in da se je ta davek, ki je bil eden največjih, prevladil na druge ljudi. A vse kmečke

Zasebnik, ki bo hotel pomoč države, mora imeti najprej stavbišče, dobiti mora hipoteko 30 odstotkov stroškov zidave in še sam imeti 10%; skupaj mora imeti tedaj graditelj 40% stroškov za zidavo in zemljo. Tukaj poseže vmes zveza s tem, da prevzame obresti in odplačilo ostalih 60% potrebe v teku 20 let. Ta posel bi prevzeli predvsem hipotekarni zavodi, ki bi izdali posebne obligacije (obveznice). Zidati se more vendar samo tedaj, če se stavba obrestuje, kar je pri 6000—8000kratni mirovni najemnini mogoče. Posebne pravice do podpore ne dobi nihče. Glede načina gradb bodo gotovi predpisi z ozirom na sanitarne zahteve. Od zveze posojeni denar se bo moral vrniti pozneje enkrat v nizkih obrokih. V ta fond bodo vplačevali posestniki, ki so v času padca denarja hiše poceni nakupili, in najemniki. Če plačujejo najemniki od mirovne krone 1 g, znaša to na leto 6 milijonov S.

Inozemstvo:

Priključitev in Jugoslavija. Na podlagi nekega predavanja v Beogradu o predvojni Avstriji pišejo „Novosti“ o avstrijskem vprašanju, oziroma o priključitvi: Kakor znano so zlasti Francija, Italija in Českoslovaška proti priključitvi in pod vplivom Francije tudi ostale države Male antante in Poljska. Francija se protivi priključitvi, ker je proti povečanju Nemčije, ki bi motila ravnotežje v Srednji Evropi. Fašistična Italija vidi v priključitvi prodiranje Nemčije do italijanske meje, kar predstavlja za italijansko politiko ne baš majhno nevarnost. Českoslovaška vidi v priključitvi obkrožitev českoslovaškega državnega ozemlja po Avstriji in Nemčiji. Jugoslavija vidi v problemu priključitve več kakor samo element splošne evropske politike. Vsled združitve Avstrije z Nemčijo bi Jugoslavija namesto Avstrije dobila močnejšega soseda, ki pa za Jugoslavijo ne pomeni nobene nevarnosti. Gospodarsko zblizanje med Jugoslavijo in Nemčijo je dovedlo tudi do političnega zblizanja. Za Jugoslavijo bi bilo koristno, ako bi imela za soseda močno demokratsko državo, ki bi videla v italijanskem fašizmu istega sovražnika. Kot element splošne politike ima priključitev Avstrije k Nemčiji za Jugoslavijo v toliko pomen, da bi priključitev pomenila izpremembo političnega obsega držav.

Afganistan je knježevina med Perzijo in Indijo. Vlada ji kralj Amanullah. Prebivalcev ima 6,4 milijona z glavnim mestom Kabulom, ki ima 150.000 prebivalcev. Kralj Amanullah je bil letos v Evropi, kjer je videl mnogo lepega, zanimivega, praktičnega in pametnega. Poln bogatih izkušenj se je kralj vrnil v domovino, kjer je začel takoj uveljavljati svoje reforme. Reformirati je začel naglo in brezobzirno, ker je hotel svojo deželo naglo civilizirati. Videl je, kako je pometel s starimi navadami Kemal paša v Turčiji, uvidel je, da je Turčija danes popolnoma prerajena in to mu je zelo ugajalo. To delo pa ni šlo gladko od rok. Najprej se mu je uprl kronski svet. Kralj pa ni mnogo pomišljal, marveč je dal ves kronski svet zapreti. Čim so se člani spametovali, jih je izpustil in kronski svet spremenil v parlament. Poleg tega je gradil nove ceste, reorganiziral je armado, saniral je državno upravo in dal graditi popol-

potrebščine so veliko dražje nego so bile; posli so neprimeroma dražji kot so bili, dohodek pa se ni zvišal nikjer, vse to se je od veščakov natančno dokazalo. Kmet, ki ima gozda, si pomaga z gozdom, drugi si izkušajo denarja dobiti zlasti v mleku, mleko se pošilja v mesto, doma pa se kuhata kava in čaj! Tudi v Nemčiji je bilo tako pred 40 leti že, in so prijatelji ljudstva opozarjali na nevarnost, da začne propadati ljudsko zdravje in moč. Tista prikazen nastopa pri nas. Zdravnik, ki vse pripisuje alkoholu, nima prav. Obsojamo zavziranje tega strupa, in treba le ljudstvo opozarjati naprej in naprej; ljudstvu treba pomagati, da je zdravje med otroci tako pomanjkljivo, je gospodarska beda. V marsičem pa brez dvojbe lahko pomaga zdravnik, v marsičem bi pomagala šolska sestra, ki bi se za gotove okraje nastaviła. Treba se je bolj kakor do zdaj zanimati za šolsko mladež, treba pomagati, da ne bo hodila bosa in strgana v šolo, treba pomagati, da dobi zjutraj in opolne kaj jesti in da se varuje vremenskih nepriklj zlasti po zimi in v mokri jeseni.

noma novo prestolico, za katero so mu napravili načrt nemški arhitekti. Odpravil je fes in pajčolan in dal afganistanski ženi, ki je bila doslej pravcata sužnja, popolno svobodo. Sklical je narodno skupščino, obenem pa je predpisal, da morajo priti poslanci na skupščino v evropski noši ter celo odredil, da si morajo obriti brade. Upoštevati je treba, da je Afganistan pred kratkim po evropskih pojmiših še popolnoma necivilizirana država, ker vladajo med posameznimi plemeni in pokrajinami velike kulturne razlike. Podložniki so se kralju uprli in baje se jim je pridružilo tudi vojaštvo. Govori se, da je moral kralj zbežati v trdnjavo, kjer se brani s svojim zvesto ostalim vojaštvom. Njegov tron se maje. Prišlo je baje že do več bojov. Najnevarnejše je to, da se v Afganistanu križajo ruski in angleški interesi. Kralj je tudi mnogo avstrijskih in nemških vojnih ujetnikov, ki so se vračali preko njegove države iz Rusije, pridržal in jim je dal ugledna mesta. Poročila o položaju kajpak niso zanesljiva in je tudi obseg upora in bojov negotov.

Paragvaj—Bolivija. Spor med obema državama je postajal od dne do dne resnejši in je bilo pri ponovnih spopadih na obeh straneh skupno 130 mrtvih. Bolivija je takoj pozvala pod orožje 250.000 mož, pa tudi Paragvaj ni čakal. V samem glavnem mestu Asuncion je bilo sprejetih 30.000 dobrovoljcev. Argentini, Čile, Brazilija in Peru so se zedinile, da bodo ostale v primeru vojne nevtralne in da bodo gospodarsko oblegale obe vojskujoči državi. Ta grožnja je najbolj učinkovala, ker sta obe državi navezani na uvoz iz inozemstva. Bolivija je takoj ponudila premirje in dala četam nalog, da takoj ustavijo sovražnosti. Poleg tega sta poslali noto državnemu tajniku Kelloggu, da sta pripravljeni predložiti spor panameriški konferenci v rešitev. Dobro je, da se je dalo mirnim potom preprečiti novo prelivanje krvi.

DOMAČE NOVICE

Položnice prilagamo današnji številki. Prosimo vse ceni naročnike, da se jih takoj poslužijo in vpošljejo po možnosti naročnino za celo leto 1929 v znesku 4 S, ker nam s tem prihranijo mnogo dela in izdatkov. Položnice ne dobijo oni naročniki, ki imajo plačano naročnino najmanj četrt leta naprej. Pri vplačilu naročnine se spomnite tudi tiskovnega sklada!

Borovlje. (Samomor.) Na Rutah pri Borovljah se je 13. dec. ustrelil najstarejši pd. Ogričov sin Jožef. Bil je takoj mrtev. Vzrok je bolezni, ki se mu je po operaciji ponovila.

Sele. (Gospodarska izobrazba.) Med našimi mladimi se opaža želja po gospodarski izobrazbi. Dva fanta: Rutarjev Simej in Jugov Heli obiskujeta kmetijsko šolo na Goldbrunnhofu pri Velikovcu. Simon Olip, pd. Čevhov, tajnik in blagajnik domače posojilnice, se je udeležil edentedskega zadružnega tečaja v Celovcu in si tam pridobil potrebno znanje za vodstvo posojilniških poslov. Janez Olip, pd. Užnikov, je od 19. nov. do 12. dec. obiskoval tečaj za meso- in živinooglednike v Celovcu in prestal skušnjo s prav dobrim uspehom. Od 9. do 11. dec. pa se je v Selah vršil tridnevni tečaj za gorske kmetovalce, ki ga je priredil deželni kulturni svet, vodil pa inž. Liebscher. Obiskovalo ga je okrog 30 mlajših kmetov in kmečkih sinov, ki so z zanimanjem sledili praktičnim predavanjem g. inženerja, ki se je zelo potrudil, da je v kratko odmerjenem času mogel podati mnogo praktičnih navodil o gnojilih, zboljšanju živinoreje, travnikov, merjenju lesa, zemljišč, o davkih in pristožbinah, o zemljiški knjigi in še o marsičem drugim. Prav je, da deželni kulturni svet obrača pozornost tudi na naše gorske kraje, da se gospodarsko dvignejo. Mladina pa naj se zaveda resnosti časa in naj se z vsestranskim izobraževanjem pripravlja, da bo kos nalogam, ki jo čakajo.

Borovlje. (Obč. seja dne 11. dec. 1928.) Ker se bo o proračunu za leto 1929 razpravljalo šele meseca januarja, se dovoli županu, da do tega časa razpolaga z obč. dohodki v isti meri kot lansko leto. — Za zvezo vojnih pohabljenecv se dovoli znesek 20 S. — Prošnja obč. Medborovnica za povračilo izdatkov za v Borovljah pristojnega J. Widderja se odkloni. — Sprejme se več oseb v domovinsko zvezo, nekaj se jih odkloni. — Posestnik žage g. Jaritz se pritožuje, da mu je g. Janežič zaprl pot, ki vodi proti mešč. šoli. Sklene se, da se Janežič pozore, naj da pot zopet prost, ker je doka-

zato, da se je po istem že hodilo in vozilo več kot 40 let. — Dolgo se je razpravljalo o oddaji obč. lova v Borovljah. Voigt penuja 200 S, borovelska lovska družba 600 S letno. Sklene se, da se odda lov lovski družbi v Borovljah, ki ga je imela tudi do sedaj v najem. Obenem se bo napravila tudi pritožba, ker se je lov kat. obč. Bajtiše do sedaj oddal Humberku, kar je protipostavno. — Stavbni odsek predlaga sledeče: 1. Da se nalaga hišnim posestnikom v Borovljah dolžnost, da podaljšajo žlebe v kanali, kjer je to mogoče in potrebno. 2. Da imajo odpraviti takoj ves sneg, ki pada s strehe na ceste, ker bi se oviral promet. 3. Da odpravijo veje z dreves, ker visijo na cesti ter ovirajo vsakdanji promet. Te predlogi se sprejmejo soglasno. — Nato se še reši par točk ubožnega odseka. — Nazadnje je bil sprejet še nujni predlog, da se v dvorani med obč. sejo ne sme kaditi.

Celovec. (Razno.) Vodja celulozne tovarne na Reberci, Julij Krieghammer, komercialni svetnik, je 14. t. m. umrl in bil pokopan na domačem pokopališču. — Letos je vzel nek mlad moški z Gornje Koroške v najem več posestev v spodnjem delu dežele okrog Velikoveca in pričel z živahno ovcjo trgovino z inozemstvom. Z zadnjim transportom pa je izginil tudi dotični trgovec. Oškodovani se že zglasajo in se govori, da je napravil 100.000 S dolga. — Dne 15. t. m. je pogorelo Vincencu Gröblacherju, pd. Hofovcu v Deščicah gospodarsko poslopje z vsemi stroji, orodjem in krmo. Škoda znaša 17.000 S, zavarovano pa je poslopje samo za 13.000 S. Vzrok požara je kratek stik. Malo je tako moderno urejenih kmetij kakor je ta. — 20. t. m. ponoči se je vžgala drvarnica gospodinske šole. Zgorelo je 120 kub. metrov drv. — „Kärntner Tagblatt“ odgovarja dr. Zeinitzerju na govor pri zborovanju železničarjev in pravi: V času radikalnega narodnega gibanja ni bilo malo nemških nacionalcev, katerim je mati ob zibelki pela češke ali slovenske pesmi. Da so dokazali, kako so odločno nemški, so se obnašali tako divje in nadnacionalno, da je moral biti vsak prepričan, kako dobri Nemci da so. — Zveza čebelarstvih društev za Koroško je imela 8. t. m. v Beljaku svoj občni zbor. Čebelarstvih podružnic, ki so včlanjene pri Zvezi, je na Koroškem 82, ki imajo skupno 1900 članov. Zasluga Zveze je, da se kupuje koroška strd že v vseh deželah. Ustanovila se je posebna drevesnica, ki goji drevesa, grmičevje in rastline, ki so posebno bogate na strdi. 8000 takih sadik se je letos oddalo čebelarjem. Posebno veliko se je storilo za zatiranje čebelnih bolezni. 5 potovalnih učiteljev ima drobnogled in boleznin na licu mesta lahko preiščejo. V Beli in Ljubelju so se postavili veliki čebelnjaki za gostujoče čebele. Že letos sta bila oba prenapoljena in sta rodila dobre uspehe. Zveza izdaja svoj list „Die Kärntner Biene“. V odbor je bil izvoljen tudi g. Fran Prusnik, posestnik v Lepenu pri Železni Kapli. — V Celovcu se je nastanil nov odvetnik dr. Hans Schludermann.

Železna Kapla. (Razno.) Čebelarstvo društvo za Železno Kaplo in okolico priredi letni občni zbor na god sv. Treh krajev, dne 6. januarja 1929 v gostilni pri Kolerju. — V nedeljo dne 16. t. m. je po nesreči prišla pod avto Katarina Piskernik, p. d. Boštlnova Katra, stara 62 let. Šla je k drugi službi božji in hotela iti pri Gregorhofu čez cesto na stransko pot k Devici Mariji. Ker je bila pa gluha in tudi drugače zelo okorna, jo je ravno na cesti povozil avto, ki je peljal železnokapelske pevce k pogrebu umrlega Krieghammerja na Reberco. Rajni je avto polomilo nože, levo roko, rebra, poleg tega je bila potolčena na glavi, a kljub velikim bolečinam pri polni zavesti. Sprejela je še sv. zakramente in šele med 4. in 5. uro popoldne v Gospodu zaspala. Naj v miru počiva!

Malošče. V sredo 28. nov. t. l. smo spremili k zadnjemu počitku očeta Komatarja v Malošču. To je bil mož izredne pridnosti in zmožen vseh rokodelstev, ki jih je rabil v svojem gospodarstvu. Istotako je imel posebno razumevanje in ljubezen do svojega slovenskega naroda. A usoda tudi njemu ni bila vselej mila. Koncem junija 1914 mu je nenadoma umrl na Dunaju sin Francoj, ki je ondi študiral medicino. Na svoje stroške je pustil prepeljati svojega mrtvega ljubljénčka na dom. Iskajoč na Dunaju v to potrebnih listin, ga je neki uradnik uprašal: „Odkod pa ste Vi, ki tako lepo govorite in toliko žrtvujete za svojega sina?“ Tudi

1. maj 1919 možu Komatarju ni prizanesel. Tudi on je moral na Koroško romanje v „Litzelhof“. Kljub takim neprilikam mož nikoli ni jamral, ampak prenašal mirno, skoraj z ponosom trpljenje za svoje slovensko prepričanje. Svojo deco je vzgojil k enaki pridnosti in slovenski narodni zavesti. Izobraževalno društvo je imelo pri Komatarju prej in slej svoje zavetišče in središče. Izguba, ki je zadela slovenski živelj vsled smrti očeta Komatarja, je torej za narod jako velika. A tudi družina ga bo težko pogrešala. Tolažimo se vsi skupaj v upaju, da naj bo Vsemogočni očetu Komatarju dal tako plačilo, ki ga svet ni mogel dati. Težko prizadeti družini izrekamo odkrito naše sožalje, umrlemu očetu Komatarju na grob pa besede Gregorčiča, ki jih je imel rajni vedno pred očmi:

Le ena se mu je želja spolnila,
v domači zemlji da truplo leži.

DRUŠTVENI VESTNIK

Fant in dekle v društvu.

Fanta, ki stopa ponosno in ravne postave, ki zre vsakomur odprto v oči, vsak radi vidi; a še rajši vidimo fanta, ki razume razun tega v jasnih besedah odkrito povedati svoje mnenje, katerega beseda ni plitva ali celo neumestna šala, marveč dokaz globje misli in jasne razsodnosti. Ni možak oni, ki skuša biti oduren in zna s pestjo biti, marveč kdor zna brzdati naglic, jasno presojati in odkrito govoriti. Izkušnja da možatost, šola in delo, resnost in razsodnost naj bi dala našim fantom tudi naša društva. In društva morejo to nuditi, če članom dajo vsestransko izobrazbo s tim, da s predavanji skušajo v članih ustvariti jasen nazor o svetu — notranjem in zunanjem — in o vseh življenjskih pojavih. To bi bil sicer idealen cilj, za katerim naj društva vsaj stremijo, a zanimanje za ta vprašanja pri svojih članih zbuditi pa morajo. Kar čuditi se je, da še vedno najrajši beremo prav lepo in lahko povest, gledamo predvsem radi še šaloigre — skratka, da iščemo v naših društvih le bolj zabavo kot izobrazbo. Morda bo kdo ugovarjal, saj je to splošen pojav današnje dobe. Da pa je tudi zdrav, ne bo nikakor mogel trditi. Za nas, katerim ni dana niti slovenska šola in je redkost slovenska knjiga, pa še celo ne, marveč že luksuz. Društvo pa bi moralo vzgajati fante, ki niso samo za to še Slovenci, ker jih je rodila slovenska mati in jim ob zibelki pela slovensko pesem. Smešen je oni, ki kaže svoje narodno prepričanje v znakih in krivcih na klobukih, ker ga drugače ne zna; našemu fantu pa naj nudi društvo to, da ga boš spoznal v nastopu in razsodni besedi kot Slovenca, da bo znal odločno reči jari mestni gospodi: Ich bin kein Steinklopfer! Otročarije in igranje s peresi, narodnimi zastavami, hajlanjem in „Kärntneranzugi“ lahko pogrešamo, če bomo znali svojo narodnost bolj dokumentirati.

Kaj naj nudi društvo dekletom? Priznamo, da z našimi dekleti društva nekoliko mačehovsko delajo. Njim, ki bodo nekoč naše gospodinje, in vzgajale naš mladi rod, bi društva lahko posvetila saj dvoje sestankov na leto, in sicer samo za nje. Lepo in pravično je, da so naša društva sprejela v svoj letni program materinski dan, še lepši pa bo, če bo tudi vsaj par sestankov imelo spored, namenjen samo dekletom. Bolj bodo vzljubile svojo deklisko čast, bolj se poglobila v misel vzgojiteljice in gospodinje. V rokah naših deklet je usoda našega ljudstva prihodnje dobe. Zato na vsak način več pažnje posvečene njim!

Ne rabimo društev za zabavo in hec in višji bodi njihov namen kot smisel športnih društev in zabavnih krožkov! Društveni tajniki, vaš delokrog je to, da zahtevate na vseh prireditvah, sestankih, sejah in vajah več resnosti! Dotlej ne sme biti mirna — Bosna!

Globasnica. (Janežičeva proslava in društveni občni zbor.) Na Novo leto priredi naše izobr. društvo Janežičevo proslavo. Na sporedu so deklamacije, pevske točke in govor o Janežiču. Začetek ob 3. uri popoldne. Nato se vrši društveni občni zbor.

Kuharska razstava v Pliberku. V nedeljo dne 9. dec. 1928 so dekleta gospodinsko-kuharskega tečaja v Vogrčah razstavile v Pliberku izdelke kuharske umetnosti. Razstava — smela beseda. Razstavi se zato, da se povabijo ljudje, da izrečejo svojo kritiko: pohvalo ali grajo. Resnica je, da ljudje iščejo prej pomanj-

kljivosti in so s pohvalo navadno skopi. In razstava v Pliberku ni karsibodi. Lahko trdim, da si jo je ogledalo 800 ljudi, med temi gotovo mnogo takih, ki nekaj razumejo. Pohvalili so pestrost razstavljenih predmetov, bujno fantazijo, ki je bila potrebna, da se je razstava mnogovrstnih različnih izdelkov izlila v harmonično lepoto, kakovost pekarij, mesnih izdelkov, likerjev in sokov, ki so vabili, da bi vgriznil vanje in poizkusil izborno tekočino. Zato so se pa tudi predmeti vsi razprodali. Priznanje gre voditeljici, ki ji je uspelo v kratkem času izvežbati kmetska dekleta v prave umetnice v kuharski stroki. Toda tudi dekleta so pokazala, da so nadarjena in zmožna napredka. Res morda razstavljeni predmeti niso za kmetsko mizo, toda smo prepričani, da znajo tečajnice prirediti tudi izborna in krepka kmetska jedila. — Združeno z razstavo so igrali vogrški igralci igro „Zlata krona“, ki je tudi zelo dobro uspela. Cela prireditev je pričala, da trud ni bil zastoni.

Št. Vid v Podjuni. (Kuharsko-gospodinski tečaj.) Dne 10. t. m. je bil odprt kuharsko-gospodinski tečaj. Voditeljico gđc. Krištofovo Marico je pozdravila v imenu tečajnic gđc. Marica Weitzerjeva in v imenu občine župan g. Šimen Beštjančič. Tečaj se vrši v Št. Vidu, ker je trgovina v bližini in ker je tudi za končno razstavo kuharskih izdelkov priladnejši. To je bil 10., 11. in deloma tudi še 12. t. m. dirindaj po vasi. Treba je bilo dobiti stolice, mize, kuhinjske priprave itd., da se kuhinja in učna soba primerno opremita. Vščani so šli tečajnicam na roke in res posodili, kar so imeli in mogli pogrešati, in se jim na tem mestu zahvaljujemo. Zahvaljujemo se tudi pd. Zusmu, ki je odstopil svoje prostore za tečaj. Tečajnice se je prvotno priglasilo 16; ki so se priglasile pozneje, niso mogle biti več sprejete, ker bi previsoko število oviralo dobro izobrazbo vsake posamezne tečajnice. Vse tečajnice so takoj spoznale, da se bodo v tečaju res veliko naučile in se živahno sučejo po kuhinji pri svojem delu, da ima človek, ki si tečaj ogleda, res pravi užitek. Še večji užitek pa bodo imeli bodoči ženini tečajnic, ko jim bodo njih neveste, ozir. soproge tu pa tam tudi kaj boljšega postavile na mizo. Nespametno je pošiljati kmečka dekleta v mesta v gostilne ali hotele, ker se tam ne naučijo pripravljati tako raznovrstnih jedil, posebno močnatih, in ker se v mestu odtujijo domu, jeziku in večinoma tudi veri. Tudi kuharski tečaji, ki jih prireja deželni kulturni svet ne odgovarjajo našim potrebam, ker se prvič ne vršijo v domačem materinem jeziku, katerega edino naša dekleta toliko obvladajo, da morejo slediti pouku. Lani se je občinsko predstojništvo zavzemalo za kuharski tečaj deželnega kulturnega sveta, ali učiteljice so bile stalno zasedene. Deklet je bilo priglasenih že 18. Ker se je pa že tedaj slišalo, da se v teh tečajih ne vrši pouk v materinščini, se je odbor izobraževalnega društva odločil, da naprosi S. K. S. Z., da priredi tak tečaj za članice društva. Vsi dosedaj prirejeni slični tečaji so se vedno dobro obnesli. Na razstavo izdelkov tečajnic pa vabimo posebno ženski svet že sedaj.

Kazaze. (Naše prireditve.) Hvaliti se sicer nečemo, tega pa tudi ne maramo, da bi nas rojaki drugod imeli za čisto mrtve. Razun napovedane pustne igre so še brez vabil in vstopnine male deklice umivale zamorčka, dekleta pa uprizorila dve misijonski igri „Klic božji“ in „Afindra“. Občudovali smo deklet, ki je imela v igri že veliko vlogo, pa še navrh krepko in jasno deklamovala 180 vrstic dolgo pesem m. Elizabete „Moč molitve“. Najboljše se je obnesel materinski dan 13. maja, ko so nam priljubljeni govornik vč. g. ž. Poljanec govorili o materah in materam v cerkvi, v župnišču pa so šolarice z ljubimi gratulacijami i. dr. deklamacijami zaslužile veliko pohvalo gospodovo. Tudi v progi (ne v pesmi) sta vrlo govorili šolarica in dekle. Mal deček je tudi povedal nekaj za smeh. Pavlina Andrej se je iz velike zaloge materine naučila kratkočasno dolgo Lesičkovo pesem: Zgodbe človekovega življenja. — Na kresno nedeljo se je vršila Alojzijeva slavnost (s pogostitvijo dece). Zopet so deklice, v večini šolarice, pokazale svojo pridnost: 60 pesmi iz knjige „Sv. Alojzij“ so deklamovale, domači gospod pa je dodal vsaki potrebno razlago. Manjkalo tudi ni gratulacij in petja. Druga polovica pesmi o sv. Alojziju ima priti na vrsto v novem letu. — Društvo se zopet giblje toliko, da daje upanje, da po zimi ne

zmrzne. Pripravlja se igra „Na betlehemskih poljanah“. Kajpada hočejo pridne deklice pri tej priliki priti tudi do besede z deklamacijami in govori božičnimi. — Le kaj mislijo in počenjajo dečki, mladi fantje, ko ne pokažejo nič veselja za uk in nastop? Fantje, ali vi veste, ko ste bili vendar tudi mali fantje? Ali mislijo kaj ali nič? Najbrž ne mislijo, da se mora fantič skazati v dobrem, nemara še bolj ko deklice. Naučite, oz. vzbudite starejši mlajše! Res, da pogrešamo prav zelo verske in narodne zavesti. Če se kdo iz narodne zavesti, t. j. iz ljubezni do materinega jezika uči slovensko, mu koristi tudi versko, ker lahko bere molitvenik in verske knjige, liste. Če se pa otrok, mlad človek, zaveda vsaj verskih dolžnosti, rabi marljivo molitvenik in se uči krščanski nauk, katekizem in prebira Zgodbe: mu to koristi kajpada tudi narodno. Je pač tako, da se vera in narodnost pri nas (kakor pri Nemcih južne Tirolske) podpirata. Mogoče je pač, da ravno zato našemu verskemu sovražniku mrzi naš jezik (pouk, knjige, listi v materinščini), ravno tako pa narodnemu nasprotniku naša vera (ki nas narodno krepi, oz. vzdržuje, naš pogin za- drži). To pa pustimo nasprotnikom. Slovenci ne smejo poznati take mrznje. Komur je narodnost slovenska na potu, si mora jezik izrediti ali zavezati, da ne bo sam slovensko govoril. Torej pokažimo, da smo živi versko in narodno, mrtev človek je cel mrtev. Ljubezen do materinega jezika ni znanju nemščine nič na potu. Moreš izvrstno znati nemško brati, pisati in govoriti, pa si lahko pri tem jako dober Slovenec. Samo tuj jezik znati, svojega pa zaničevati ali zanemariati, je sramota in revščina, ker nemški ti nikakor ne nadomesti domačega. Šola nam pa ne da, kar potrebujemo. Ko se učenci učijo nemško, zraven pozabljajo slovensko, če se ne učijo pridno kršč. nauka.

NAŠE KNJIGE

Ksaver Meško: „Na poljani“. V založbi Tiskarne sv. Cirila v Mariboru je izšla sedaj druga izdaja Meškove povesti „Na poljani“. Broširana stane 25 Din in vezana 32 Din. Nekdo je nekoč dejal: S par najboljšimi knjigami, razmnoženimi med ljudstvom, si upam doseči več kot pridigar, predavatelj ali časnikar. Imajo jo vedno, knjigo, njihova je last, zato njen vpliv trajen in opomin glasen. Taka knjiga je Meškova „Na Poljani“. Je delo, ki ga posveča pisatelj domovini, s sladkostjo in bridkostjo ljubljani. In je nekaj velik tekst ljubezni; je ta knjiga nekaka nazorna slika naše domovine, njene boli in vstajenja, prošnja na nas, da je treba v našo družbo več prave ljubezni. Če jo bereš, se ob nji ogreješ in prisluhneš znanim domačim glasovom. Predvsem bi poleg druge Meškove „Ob tihih večerih“ to knjigo priporočali našim dekletom. Našle bi v njej sorodno dušo in pisateljeva struna bi vzbudila struno čistega deklištva.

Snubitev kneza Šamila. Cirilova knjižica XXII. zvezek. Snov je zajeta iz turško-ruske vojne. Povest je delo slavnega angleškega pisatelja H. S. Savageja. Prevod je zelo posrečen. Povest sama vsebuje izredno živahne in pester dogodke in tvori krasno delo. Knjiga obsega 330 strani in stane broširana 32 Din, vezana 42 Din. Naroča se v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru. Knjigo toplo priporočamo!

„Mentor.“ Izšla je 4. številka za december 1928. Vsebina: Rejec, Med Scilo in Karibdo (dalje). — Dolenec, Med Nemci (dalje). — Pregelj, Kažipot skozi prirodo pisno zbirko v ljubljanskem muzeju (dalje). — Ks. Meško, Profesor Martin Cilenšek, Spomini ob osemdesetletnici. — Naši pomenki. — Šah. — Uganke in šale, z zelo posrečeno karikaturjo. — Mentorja priporoča tako njegova pestra in tehtna vsebina kakor okusna oprema; tudi cena je taka, da jo zmore vsak. List toplo priporočamo. Naroča se pri upravi v Ljubljani, Gradišče 4, in stane za dijake 30 Din, za druge 40 Din.

Glasnik presv. Srca Jezusovega. Izšla je prva številka Glasnika presv. Srca Jezusovega za 1. 1929. Vsaka slovenska družina, vsak posameznik naj ga čimprej naroči! Zakaj? Zato, ker je Glasnik: 1. Znanilec tiste pobožnosti, ki jo sv. oče posebno priporoča. 2. Ker je glasilo družin, posvečenih presv. Srcu. 3. Ker je član ves katoliški svet obsegajoče organizacije

„Apostolstva molitve“. 4. Ker je vzgojitelj mož apostolov. 5. Ker je širitelj duhovnih vaj. 6. Ker vam pripoveduje, kako se presv. Srce bori in zmaguje po raznih deželah sveta in pomaga svojim častilcem. Glasnik bo našim materam opisoval v 1. 1929 vzor svete družinske matere in poročal o velezanimivem spreobrnjenju, kako je izobraženi pogan iz našega misijona v Indiji prišel k pravi veri. Glasnik vas bo razveseljeval z lepimi in bogatimi slikami. Januarska številka ima krasno umetniško prilogo (sliko), ki jo lahko denete v okvir, in stenski koledar za 1. 1929 v dveh barvah. Naročite si Glasnik takoj! Naročite ga pri g. župniku ali pri poverjeniku (poverjenici) ali pa kar naravnost pri Upravi Glasnika presv. Srca Jezusovega, Ljubljana (SHS), Zrinjskega cesta 9. Celotna naročnina samo 3 S. V vsako slovensko hišo Glasnik presv. Srca Jezusovega!

GOSPODARSKI VESTNIK

Celovške tržne cene. Živina: biki 1,10, plemenske krave 1,20—1,45, klobasariče 0,70 do 0,90, pitani prašiči 1,80—2, plemenski 1,60 do 1,80 S za kg žive teže. Žito: pšenica 36, rž 36, ječmen 34, oves 32, ajda 28, koruza 30, grah 140, leča 160, krompir 14—18 g za kg. Sladko seno 16, kislo 9, slama 10 S za meterski stot. Zelje 20—40, repa 10—20 g, goveja mast 6,80, čajno maslo 6, prekajena slanina 4,50, surova 3, zaseka 3,40 S za kg, mleko liter 44—46 g, skuta 1,20—1,40 S. Jajce 23—25 g.

RADIO-PROGRAM

Od 28. dec. 1928 do 2. jan. 1929.

28. dec. (petek): 12.30: Reproducirana glasba in borzna poročila. 18: Pevska izobrazba, predava g. Tavželj. 18.30: Težnje današnje žene, predava A. Stebi, preds. aliance žen. pokretov v Jugoslaviji. 19: Francoščina, poučuje dr. Leben. 19.30: Varstvo spomenikov, predava dr. Stele. 20: Mandulina in mandola s spremljevanjem klavirja izvajajo ruski akademiki. Radio-orkester. 22: Poročila.

29. dec. (sobota): 12.30: Reproducirana glasba. 17: Koncert Radio-orkestra. 18: Pevska izobrazba, predava g. Tavželj. 18.30: Delavska ura. 19: Nemščina, poučuje ga dr. Piskernik. 19.30: Človek in Bog, predava vseuč. prof. dr. Veber. 20: Slovenska „ohcetna“ godba, kupleti, Radio-orkester. 22: Poročila.

30. dec. (nedelja): 9.30: Prenos cerkvene glasbe. 11: Koncert Radio-kvarteta. 15: Lahka glasba (tercet Šiška). 16: Planinski spomini, predava prof. Mlakar. 16.30: Reproducirana glasba. 18: Veseloigra. 20: Zbor Balalajek „Kremelj“ poje ruske narodne pesmi. Radio-orkester. — Športne vesti.

31. dec. (ponedeljek): 12.30: Reproducirana glasba in borzna poročila. 19: Francoščina, poučuje dr. Leben. 19.30: Zdravstveno predavanje. 20: Silvestrov večer: recitacije, petje, godba, kupleti. Radio-orkester. 22: Poročila.

Zahvala.

Naša dobra, skrbna, nepozabna mama

Helena Lasnik

so se preselili iz te solzne doline v lepšo večnost. Ob bridki izgubi nam je bilo v posebno tolažbo, ko je toliko sorodnikov, znancev, prijateljev in sedem duhovnikov znanilo našo nepozabno mater na njeni zadnji poti. Vsem bodi tem potom izrečena najizkrenejša zahvala! Posebno se zahvaljujemo domačemu g. župniku za pogošnje obiske za časa bolezni in za tolažilne besede na grobu ter g. dr. Graslu za njegovo skrb in pomoč v bolezni. Vsem znanec priporočamo našo preblago mater v blag spomin in v pobožno molitev.

Slovenje-Bistrica, dne 15. decembra 1928.

140

Družini Lasnik-Kraut.

1. jan. (torek): 9.30: Prenos cerkvene glasbe iz franč. cerkve. 11: Koncert Radio-orkestra. 15: Reproducirana glasba. 15.30: Humoriistično čtivo, recitira pisatelj Milčinski. 16: Lahka glasba. 17: Drama. 20: Radio-orkester. — Šaljivi kupleti. 22: Poročila.

2. jan. (sreda): 12.30: Reproducirana glasba in borzna poročila. 18.30: Pravljice, pripoveduje pisatelj Milčinski. 19: Srbohrvaščina, poučuje prof. Mazovec. 19.30: Značaj grške znanosti, predava vseuč. prof. dr. Bradač. 20: Božični orgelski večer. — Radio-orkester. 22: Poročila.

Proda se

lažji gospodarski voz, popolnoma nov, po najnižji ceni. Vprašati je pri hišniku „Vile Julija“ ob Klopinskem jezeru pri Škocijanu. 131

Domači reiffelsnov denarni zavod
Hranilnica in posojilnica
v Pliberku, r. z. z n. z.
sprejema hranilni vloge
in jih obrestuje najugodnejše.

Daje posojila po ugodnih pogojih.

Uradni dnevi so:
v torkih, petkih in sobotah
pri Brezniku, I. nadstropje.

135

VABILO.

Izobraževalno društvo „Kočna“ v Svečah uprizori

na Silvestrovo zvečer ob 7. uri in
v nedeljo, dne 6. januarja 1929
ob 3. uri popoldne 3dejansko veseloigro

Ženitev.

Med odmori poje društven pevski zbor.
Šolarjem vstop prepovedan!
Vse ljubitelje poštene zabave prisrčno vabi ODBOR.

136

Srečno in veselo novo leto

želi vsem svojim gostom ter
se tudi za bodoče priporoča

Mihael Schleicher,
gostilničar v Logi vasi.

137

Srečno in veselo novo leto

želi vsem svojim odjemalcem
ter se priporoča tudi za naprej

Fran Kovačič,
mizarski mojster v Podjergu.

138

VABILO

na

Silvestrov večer

ki ga priredi Slov. kat. izobraževalno društvo za Št. Janž in okolico v dvorani pri Tišlarju dne 31. dec. 1928 ob 8. zvečer s sledečim sporedom:

1. Igra „Kje je meja?“
2. Nastop pevskega zbora.
3. Nastop tamburašev.
4. „Domovini“.
5. Govor.

Temu sledi prosta zabava.

139

Vijudno vabi ODBOR.

Inserirajte v Koroškem Slovencu!